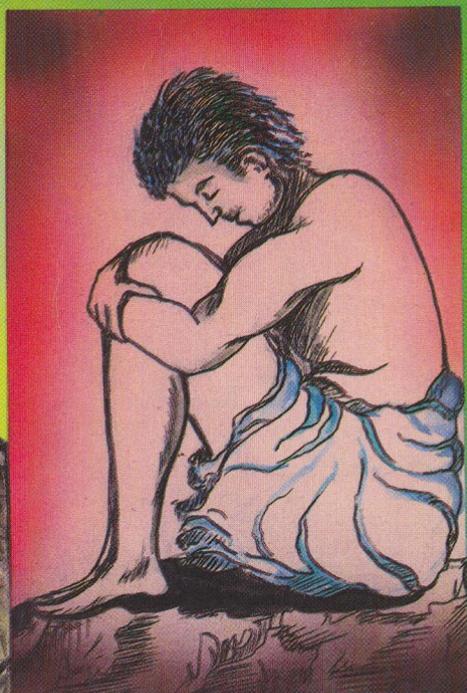

நெஞ்சின் நெருடல்கள்

சி.பற்குணம்

சீ. பற்குணம்

தனது ஐம்பத்திரண்டாவது வயதில், பற்குணம் திடீரெனக் காலமாகிய பொழுது, இலங்கையின் கலை, இலக்கிய உலகு அதிர்ச்சியினால் மெளனித்து நின்றது. அந்த மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இன்னும் தான் முரணாக அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

பற்குணம் அரசின் உயரதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர். பல்கலைக் கழக விரிவுபாடாளராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர்.

அவரது நெஞ்சம் கலையையும் இலக்கியத்தையும், அறிவையும், ஞானத்தையும் மதித்தது. அந்நால் அவருக்கும் பல நண்பர்கள். ஒவ்வொருமும் ஒவ்வொரு ஆர்நிலைப்பட்ட காரணங்களுக்காக அவரது மறைவை மனதார ஏற்க முறுக்கிறார்கள்.

பற்குணத்திடம் ஆழமான அறிவு விசாலமும் ஆழ்கியல் நுண்ணுணர்வும் இருந்தது. அந்தப் பண்பின் வெளிப்பாடுதான் இந்த நூல்.

பற்குணத்தின் குடும்பத்தினர் (மனைவி, மகன், மகள்) மிகப் பெரிய பாக்கியஸ்தர்கள். ஆழ்ந்த அனுதாபத்துக்குரியவர். பற்குணத்தின் வாழ்வும் மறைவும் அதனை ஏற்படுத்தின.

பற்குணத்தின் நினைவு நிலைக்கட்டும்

கார்த்திகேச சிவந்தம்பி

31.12.96

நெஞ்சின் நெருடல்கள்

சி. பற்குணம்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையுடன்
இணைந்து
சவுத் ஏசியன் பக்ஸ்

Nenchin Nerudalkal

S. Patkunam

Expired 1st April 1996

First Published: Jan 1997.

Printed at : R.K.L. Printers, Chennai - 600 005.

Published in Association with
National Association for Art & Literature

by

South Asian Books
6, Thayar Sahib II Lane
Chennai - 600 002.

Published and Distributed in Srilanka by

South Asian Books

Vasantham (Pvt.) Ltd.,

44, 3rd Floor, C.C.S.M. Complex, Colombo - 11.

Tp. 335844 Fax: 00941 - 333279

நெஞ்சின் நெருடல்கள்

சி. பற்குணம். மறைவு 1-4-1996.

முதற் பதிப்பு: ஜனவரி 1997

வெளியீடு:

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையுடன்
சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்

ரூபா: 20.00

இலங்கையில் ரூபா:

ISBN No: 955 - 9476 - 00 - 9

பதிப்புரை

நான் சந்தித்த கடல் கடந்த நண்பர் சி. பற்குணம் பழுவதற்கு இளியவர் - பண்பானவர். அதுமட்டுமல்ல ஆழ்ந்த சிந்தனையாளர் - விசயங்களை நுணுக்கமாக புதிய கோணத்திலிருந்து அணுகும் திறன் கொண்டவர். இக்கவிதைத் தொகுதியை பதிப்புக்காக நேரடியாக என்னிடம் கையளித்த அவர் - இன்று உயிருடன் இல்லை. இறக்குமுன் தன்னை வெளிக்காட்ட முன்வைத்த முதல் ஆவணமாக இக்கவிதைத் தொகுதியைக் கொள்ளலாம்.

திரு. பற்குணம் அவர்களுடன் நான் பழகிய காலம் சொற்பம். அதுவே அவரை அவருடைய ஆளுமையை - நேரிய சிந்தனையை, சுயநலமற்ற செயற்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளப் போதுமானதாக இருந்தது.

செயல் முனைப்புள்ள இலங்கை நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த முதல்நிலை நிர்வாகியான, இவர் வாழ்ந்த - சேவையாற்றிய இக் காலப்பகுதியானது இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய கால கட்டமாக அமையும் என்பதில் எவருக்கும் சந்தேகமில்லை. மனித நேயமற்ற கொடுமைகளினால் - பொருளாதார, ஏற்றுத் தாழ்வுகளினால் - சாதி வேறுபாடுகளினால் - சமூக, அரசியல் போராட்டங்களினால் மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை நேரடியாகக் கண்டவர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களில் இளம் பிராயத்தில் கலந்து கொண்டவர். இத்தகைய அனுபவப் பின்னணியே இவரது இலக்கியத்திற்கும் பகைப் புலமாக அமைகின்றது.

இவர் அடிக்கடி கூறும் உடம்புக்கதை ஒன்றுண்டு. உடம்பானது தன்னைத்தானே பிடித்துக்கொண்டு நகரமுடியாது இருக்கும். தனது பிடியை விட்டால் நகர முடியும் என்பதை அது

உணர்வதில்லை. அது போலத் தமிழ் சமுதாயமும் தனக்கு தானே சில மரபுகளையும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துக் கொண்டு - அதனை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு - முன்னேற முடியாது தவிக்கின்றது என விளக்குவார்.

மனிதநேயப் பார்வையுடன் தமிழ் சமுதாயத்தின் துன்ப நிலையை - குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் அவலநிலையை - எண்ணி வடித்த இரத்தக் கண்ணீர் துளிகளே இன்று "நெஞ்சின் நெருடல்" களாக வெளிவந்துள்ளது. இதனை நட்புடன் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமை கொள்ளுகின்றேன்.

எம். பாலாஜி
சுவத் ஏசியன் புகல்

பற்குணம் எமது உயிரோட்டமுள்ள ஓர் உறுப்பினர். அவரது இழப்பு எமக்கு பாரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

புத்தகத்தின் மீது தீராத காதல் மீதுரப் பெற்றவர். சாதீய ஒடுக்குமுறைக்கெதிராகக் களத்தில் முன்னணியில் நின்று போராடியவர். தமிழ் மக்கள் தமது பண்பாட்டுத் தளைகளை தாமே களைந்து முன்னுதாரணம் மிக்க வீரபுருஷர்களாக விளங்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுடையதோடு வேகமுமுடையவர்.

அவரது எழுத்தும் - நினைவும் எமது நெஞ்சில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

என் உரை

இந்த மண்ணின் ஈரப்பதம் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. நிழல் தந்த மரங்கள் சரிந்து விட்டன. எமது மக்களைத் தென்றல் தீண்டிப் பல வருடங்களாகி விட்டன.. மிக நீண்ட காலமாக எமது மக்கள் வரண்ட பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தாலும் இதயத்தில் ஈரம் நிறைந்தவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் எமது வரலாற்று விழுமியங்கள் விழுங்கப்படும் நிகழ்வுகள் பரந்தும் விரிந்தும் இம் மண்ணில் ஊடுருவி உள்ளன. தொடர்ந்து வீசிக்கொண்டிருக்கும் குறாவளிகள் கிளப்பிவிடும் தூசிகளால் எமது மண் மூடப்பட்டு வருகின்றது.

எமது மக்கள் காண்பதெல்லாம் வதைகள் கேட்பதெல்லாம் மரண ஓலங்கள். நடப்பதுவோ செந்தணலில், சுவாசிப்பதெல்லாம் நச்சுக் காற்று. சுமப்பது அவலங்களாக. அவர்கள் நடந்து போகும்போதே இறந்து படுகிறார்கள்.

பயங்கர காட்டு மிருகங்களின் பற்களுக்கும் நகங்களுக்கும் எமது மக்கள் பலியாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைக்கு மேலே கழுக்குளும் காலடியில் பாம்புகளும் சுற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன. அவர்கள் வாழத் துடிப்பதால் வதைகளுக்குள்ளும் வாழுகின்றார்கள்.

எமது மக்களால் நகரமுடிவதில்லை. எமது மக்களின் பெருமூச்சுக்கள் சங்கமித்து ஒரு மாபெரும் புயலாகி, அவர்களின் குறுக்கேயுள்ள அனைத்து சூடைகளையும் பெயர்த்து அழித்து நிற்குமென நம்புகிறேன்.

அதுவரை...? பொய் மரங்களின் நிழல்களில் அவர்கள் ஒதுங்கியும் பதுங்கியும் ஒழிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் அனற்காற்றையும் மறு பக்கத்தில் பனிப்புயலையும் நடைபாதை சகதிகளையும் தாங்கித்தானாக வேண்டும்.

எனக்கு மின்னல் ஒளிக் கீற்றில் சில்லறையைத் தேட முடியாதென்று தெரியும். ஆனால் ஒரு குப்பி விளக்கில் ஒரு மாபெரும் காவியத்தைப் படித்து முடிக்கும் ஆற்றல் என்னிடம் நிறைய உண்டு. எமது மக்களின் கண்ணீரைக் கண்டு அவர்கள் விடும் பெருமூச்சைக் கொண்டு அவர்களின் நெஞ்சத்தை அளக்க என்னால் முடியும்.

சகோதரர்கள் டயரில் எரியும் போதும் பிள்ளைகள் நிலவறைகளில் வதைகளால் சிதையும் போதும் தன்னவனே தன்னை அடிமையாக்கும் போதும் மனிதம் பற்றிப் பேசியவனே மிருகத்தனமாய் குதறப்படும் போதும் மனச்சாட்சியுள்ள மனிதர்களின் அகங்களும் முகங்களும் ஒன்றாகி விடுவது புதிதல்ல. அப்போது குரல்கள் பேசாது. ஒரு துளி கண்ணீர், ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு, ஒரு சால்வையின் உதரல் ஒரு சில நிமிட மௌனங்கள், இவை பற்றி நிறையப் பேசும்.

எரிமலை, வெடிப்புக்கான காரணங்கள் மலையை அழுக்கிக்கொண்டிருக்கும் கற்பாறைகளுக்குத் தெரிவதில்லை. எரிமலை சொல்லிக்கொண்டும் வருவதில்லை. எரிமலை வெடித்து விட்டால் அச்செய்தி பரவு முன்னர் அழுக்கிய கற்பாறைகள் பிளக்கப்பட்டு சக்கு நூறாகப்படும். தனால் ஆறு பிரவாகம் எடுக்கும் அளற்காற்று பரந்து எரித்துக்கொண்டிருக்கும். எமது மக்கள் என்றோ ஒருநாள் தம்மை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் புகையை விலக்கிக்கொண்டு உரத்த குரலில், ஈரமான தொனியில், மனித நேயத்திற்கு அழைப்பு விடுவார்கள்.

அக்குரல் புதைகுழியில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் எமது சகோதரர்களுக்கு நிச்சயமாகக் கேட்கும். அஞ்சாதவாசம், மற்றும் அகதிகள் வாசம் செய்யும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் அக்குரல் காதண்டை ஒலிக்கும். அப்போது - துவக்குகள் கைமாறும். ரவைகள் திசை மாறும்.

வரலாறு தன்னை மாற்றிக் கொள்ளும். மனிதம் எழுந்து நிற்கும். உப்பு நீரையே எனது மக்கள் கங்கை நீராகப் பருகும் கடை கெட்ட வாழ்க்கை உடைபட வேண்டும். கற்பாறைகளை உடைத்து, நிலாலரைகளைத்திறந்துவிட நான் மட்டும் போதாது. நானல்ல, ஆயிரமாயிரவர் தேவை. தோள்கொடுப்பதால் முதுகெழும்பே உடையலாம். பாறையை பெயர்க்கும் போது மூச்சுக்கூட நின்று விடலாம். விஷத்தைக் சுத்தஞ் செய்யும் போது நச்சுக்காற்றால் இறந்து விடலாம். சேற்றை அள்ளும் போது சகதியிலேயே தவறி விழுந்து விடலாம். நானும், நீயும் உடனுழைத்தோரும் ஒரு கற்பாறை சரிந்தால் கூட, உடல் நொருங்கி அழிந்து விடலாம். ஆனால் எனதும், என்னவரதும் உதிரம் காயுமுன் எமது உடலும் எரிந்து சாம்பலாகு முன் எமது வெற்றிடத்தை நிரப்பிவிட பலர் ஓடி வந்து முன் நிற்பர் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

நான் மனிதத்தை பெட்டகத்தில் கட்டிக்காவிச் சுறந்து பேணிக்காத்து வந்தவர்களின் பரம்பரையினர். அங்கவை சங்கவைக்காக அறம்பாடி மடிந்த புலவனின் வாரிசு. காக்கைகளையும், குருவிகளையும், கடலையும், மலைகளையும், சமபந்திக்கு அழைத்த, மனித நேயம் கொண்ட மகாகவிருளுக்கு இரத்த உறவினர். மனித நேயத்தைத் தவிர மற்ற எதற்குமே முதன்மை கொடுக்காத மூர்க்கத்தினர். வாடிய பயிரைக் கண்டபோது, மனம் வாடிய மனிதனின் அயலவன் எனதருகில் ஆழமான நன்னீரைக் கொண்ட வரலாற்று ஊறணி நிரம்பி வழிகிறது. அதன் நீரைக் கையிலேந்தி வாடிய பயிர்களை நனைப்பதற்காக முன்னோக்கி நடக்கின்றேன்.

நான் நடக்கும் போது...?

நடப்பன எதையும் கண்டு கொள்ளக்கூடாதென்று பலமான எச்சரிக்கை. பயங்கரமான கட்டளை. நான் படித்த அறநூல்கள், குரவர்கள் சுற்றுத்தந்த பாடங்கள் அனைத்தையும் கட்டி வைத்து விட்டு மௌனியாக இருத்தல் ஒரு வாழ்க்கையா? எனது தாய், பெயர் சொல்லக்கூடாதென்று நேற்று வரை உபதேசித்தவன், இன்று உண்மை பேசக்கூடாதென்று காதுக்குள் ஒதுகின்றான். இதுவரை நீதியை நோக்கி

நடந்த கால்களை என் சுற்றம் இறுகப் பற்றிக்கொண்டு திசை திருப்பி விடுகிறது. நான் நடைபிணமாக வாழ்வதில் இவர்கள் எல்லாருக்கும் ஒரு பெருமை. நான் உண்பதற்காக மட்டும் உதடுகளை அசைக்க வேண்டுமாம். எச்சிலை நக்குவதற்கு மட்டும் நாக்கை வளைக்க வேண்டுமாம். இதற்காகவா கற்றேன்? இதற்குத்தானா சுற்றுத்தந்தோன்.

பின்னோக்கிப் பார்க்கிறேன்...

மாபெரும் காம்பாச்சியங்களுக்கெதிராக, மக்களின் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்த புகள் இவ்வலகில் வாழ்ந்துள்ளார்கள். வால்ற்றேர், ரூலோ, ஏழைக் கலிஞ்சர் பாத்தி... இப்படிப் பலர்.

எனது நா அசைய வேண்டும். உண்பதற்காக அல்ல. என் நா அசைவினால் இந்த நாடே அசைய வேண்டும். முடியாவிட்டாலும் அதுதான் விரும்பம். எனக்கு வாழ்க்கை நூறு வருடங்களாக இருக்க வேண்டாம். அது நூறு நிமிடங்களாக இருந்தால் போதும். எனது மன வேதனைக்கு ஒரு விடிவு தேட வேண்டுமானால் என் உடல் வேதனைகளை விலை பேசத்தான் வேண்டும். இது பணியல்ல. துணிவுமல்ல. இன்றைய சந்தை நிலவரம். நிரம்பலுக்கேற்ற கேள்வி. விலை அனைத்தையும் அளவையிட்டு காட்சிக்கு வைக்கின்றேன்.

நான் கூறுபவை இராசத் துரோக நிரல்களுக்குள் அடங்குபவை. நான் முன்னெடுப்பவை தமது முயற்சிகளை பின்னடையச்செய்யும் என்ற எச்சரிக்கை நாகாஸ்திரமாக விரைந்து என்னை நோக்கி கட்டெரிக்க வருகின்றது. எனது தலையில் முடியுமில்லை. என்னைக் காக்கக் கண்ணனுமில்லை.

மரணங்கள் வாழ்க்கையை முடித்துவிடும் என்றால், சோக்கிறற்றீஸ் யாராக இருந்திருப்பார்? வதைகள் ஒரு வரையறைச் சக்தி என்றால், பிரசவ வேதனையில் வதைகளை அனுபவித்து மரணித்துப்போகும் தாய் மனமகனுக்கு கழுத்தை நீட்டியிருக்க மாட்டார். உறவினர் திருமணத்திற்கு உடன்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். மனித குலம் என்றோ அழிந்து போயிருக்கும் ஒருவன் துப்பாக்கியால் அழிந்து போகலாம். ஆனால் அவனுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த "மனிதம்" இறந்துபடாது.

எனக்குள் விழித்து நெருடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதத்தை உங்கள் முன் பரப்பி வைக்கின்றேன். மூக்கை பொத்திக் கொள்பவர் முதல் முகத்தை கழித்துக் கொள்பவர் வரை அனைவரையும் அடையாளம் காண்கின்றேன். நான் காட்டும் காட்சிகளை காணச் சகிக்காதவர்கள் விலகிப்போய்விடலாம்.

உங்களில் சிலருக்கு இவை சகிக்க முடியாத சங்கதிகள். உச்சரிக்க முடியாத விடயங்கள். மரணபயம் இருந்தால், மின்சாரத்தை அணுகமுடியாது. மின்சாரம் தரும் பயன்களை விட அது தரும் அதிர்ச்சிகள் பற்றியே உங்கள் சிந்தனை கழன்று உழன்று கொண்டிருக்கும். உங்களிற் சிலருக்கு இவை உவப்பானவை அல்ல. கசப்பானவை தான். எனவே விலகி நின்றுவிடுங்கள்.

உங்களிற் சிலருக்கு -

உரிமைக் குரல்களெல்லாம் விபரீதமான வியாக்கியானங்களாக இருந்து வந்துள்ளன.

பெண் அடிமைக்கெதிரான குரல்களை "சமூக விரோத" சக்தி என்று கூறி முகத்தை கழித்தவர்கள் நீங்கள்.

"ஆலயப் பிரவேசம்" என்ற உரிமைச் சிந்தனையை "தெய்வநிந்தனை" என்று கூறி அடம்பிடித்தவர்கள் நீங்கள்.

சமத்துவத்தை காணச் சகிக்காது, மறைந்திருந்து பார்த்தவர்கள் நீங்கள்.

விதவாவிவாகத்திற்கு எதிராக போர்க்கொடி பிடித்தவர்களின் பரம்பரையினர் நீங்கள்.

மனித நேயத்தை, சாதிக்காக, மொழிக்காக, இனத்திற்காக பிரதேசத்திற்காக விலைகூறி விற்பவர்கள் நீங்கள்.

இதனை நீங்கள் கொள்வனவு செய்ய மாட்டீர்கள் உங்களுடன் நான் பண்டமாற்று செய்யவும் முடியாது. எனது பண்டங்களைக் கௌரவர்களுக்கு விலைப்படுத்துவதை விட பாண்டவரிடம் இனாமாக கொடுப்பதில் என் இதயம் இதமடைகிறது. எனது சந்தையில் நாணயமான பல நல்லவர்களையும் காணுகின்றேன். அவர்களுடன் நான் பேரம் பேசத் தேவையில்லை. அத்தகையவர்கள் எனது பொருட்களை, நான் அவர்களுக்கு வழங்கும் காணிக்கையாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

என் நெஞ்சின் நெருடல்கள் - அதன் சிதறல்கள் - அதன் பரவல்கள் கூறப் படலாம். என் அழகும் உடலத்தின் நிணநீர் அல்லது எனது எரிந்த உடலத்தின் சாம்பல் எனது சிந்தனைகளை தொடர்ந்து வருடிவிடும் என நம்புகிறேன்.

இது எனது இறுதிச் சாசனமாகவும் இருக்கலாம்.

அல்லது

ஒரு மாபெரும் கோபுரத்தின் அடிக்கல்லாகவும் இருக்கலாம்.

சி. பற்குணம்

உள்துறைமுகவீதி,

திருகோணமலை.

1995.

விநாயகர் துதி

என் -

நெஞ்சைத் தொடும் நெருடல்களைத் தெள்ளு தமிழ்ச் சொல்லெடுத்து உள்ளம் தேற வருட வந்தேன்

துப்பாக்கி முற்றுக்கையால் - என் தூரிகைக்கு நெஞ்சடைப்பு நாவுக்குக் கதவடைப்பு.

சுருக்கிக் குறுக்கிய பின் இருப்பெடுத்தேன் சூன்யந்தான் = தொகை மிகுதி

வியாபார மாகிவிட்ட - இந்த மண்ணையும் மக்களையும் அநாயாசமாய் அலசி, எழுதி வைக்க, ஆட்டேடி அலைந்தேன் அகப்பட்டாய் விநாயகனே!

அக்கிரமக் கௌரவர்கள் அரங்கேறிப் பின் அழிந்த அராஜகக் கதையைப் பாரதமாய் எழுதியவன் நீ

இந்த மண்ணின் கல்லறை வெடிப்புகளை கண்ணீர் ஓடு பாதைகளை அந்தரங்கமாயுரைப்பேன் அரங்குக்கு ஓலையாக்கு

விண்பா விண்ணப்பம்

அன்னை கலைவாணி - உன்
அருட்பாதம் வணங்கி,
என்னைப் பிடித்தாட்டும்
இன்னல்களைச்
சொல்லுவேன் கேள்.

உன்னாலே கிடைத்த
மெஞ்ஞானம் என்று சொல்லி
நஞ்சை உமிழ்கின்றார்
நம்மவர் ஏனம்மா?

அழகியலும் அறிவியலும்
அனைத்தியலும்
நீ விளைத்தாய்
அழிவியல் வலிமையைச் சில
அசுரரிடம் ஏன் கொடுத்தாய்?

சமத்துவம் என்ற தொரு
புதுக்கலையைப் படைத்தோமே!
சபைக்கு வரப்பயந்து - அது
தடுமாறுது, ஏனம்மா?

ஏவுகணைகளை நாம்
எட்ட நின்று வீழ்த்துவதற்கு
விண்பா
வரிசையொன்றை விதைந்துரைப்பில்
தருவாயா?

ஒளி வளர் விளக்கே

எனது முதுகெலும்பு
சோர்ந்து சுருண்டு சிதைந்து
உடையும் வரை
தாழ்ந்து குனிந்து உமது
தாழினை வணங்கிடுவேன்

நீவிர்
வதைகளினூடே சென்று - புது
விதைகளைத் தூவியோர்கள்
மரணத்தை நேரில் கண்டு - புது
யுகத்தை கையளித்தோர்

சோக்கிறற்றீஸ் ஏந்திய
நச்சுக் கோப்பை
பாரதி தாங்கிய
நிரந்தரப் பட்டினி
திரணகம கண்டு - கொண்ட
துப்பாக்கிக் குண்டுகள்
நிச்சாட் டி சொய்சர்
பட்டவிந்த சித்திரவதை

நேற்று நெரிக்கப்பட்ட
உனது குரல்வளை
நைஜீரியாவிலிருந்தே
என் காதைக் குடைந்தது

வரலாறு பார்த்து நிற்க
அசுரர்கள் வேட்டையாட
மானுடம் குனிந்து கொள்ள
குதறப்பட்ட நீவிர் எங்கள்
உலகத்தின் ஒளி.

துப்பாக்கிக் கலாச்சாரத்திற்குப் பவியாகிய இரண்டு அறிவுநீவிகள்

கந்தனுக்கு வாழ்த்து

சொர்க்கத்தில் -
தேவர்கள் தூங்கி எழுவதற்குள்
சூரன் கைக்கு
அதிகாரம் புரண்டது.

தாகன் தலைமை தாங்கச்
சூரசேனை திக் விஜயம்.

சூரனுக்குப் புன்சிரிப்பு
தேவர்கட்குக் குலை நடுக்கம்.

முதலில்
குபேரன் வீடு தான் கொள்ளை போனது
அடுக்கடுக்காக அடாவடிகள் தொடர்ந்தன

இந்திரன் தம்பதி
சூயில் உருவில் தலை மறைவு.

ஆதிஷேஷன் அடங்கிச் சுருண்டது
எமதர்ம ராசன் சமரசத்தில் உயிர் பிழைத்தான்

பிரம்மாவும் விணுவும்
சூரன்
புகழ்பாடிச் சரன் அடைந்தனர்.

பரமேஸ்வரன் கூடப்
பாரமுகமாய் இருந்து விட்டான்.

பாவம் தேவர்கள்
கசாப்புக்கடை வைத்து
அசுரர்க்கு மீன் சுமந்தனர்

முருகையா,
இந்திரலோகத்திற்கே - நீ
பிந்தித்தான் வந்து சேர்ந்தாய்
இந்த மண்ணை வந்து மீட்க
எத்தனை யுகமெடுப்பாய்?

இறைச்சிக்கடை வாணிபத்தால்
இழிவுபட்ட தமிழினத்தை
இறங்கி வந்து பிறப்பெடுத்து
எப்போது காத்தருள்வாய்?

மமதையில் உவகை

நான்
துயர்சேர் குடிமேல்
துயிலா நினைப்பும்
அயரா உழைப்பும்
சுடராய் மதியும்
கறைகள் படியாக்
கையும் மெய்யும்
ஒரு சேரமைந்த
உயர் நிர்வாகி

அரசின்
மகுடிக் குறவன்
உன்முன்,
ஆடேன் அசையேன்
போடா போ.

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன்

மாணுடரே
நடுவீதியில் நடந்து
எம்மீது மோதாதீர்.

வீதியிற் கிடப்பினும்
மனிதப் பிணங்கள் நாம்
புனிதக் கடமையின் பின்
புதைகுழிக்குச் செல்லக்
காத்துக்கிடக்கின்றோம்.

நீவிர்
மனிதனை விட,
அவன் - இறந்த பின்
உடலத்தை மதிக்கும்
உயரிய பண்பாளர்.

நாம்
வாழ்ந்திருந்த நாள் பற்றி
வாசகங்கள் பேசாதீர்.
நாமிங்கு
வாழவேயில்லை.

மனிதர்களே
மிருகங்களாய்
வாழ்ந்த இந்த மண்ணில்
நாமும் வாழ்ந்ததாகப் பேசுவதில்
உண்மையில்லை.

உங்கள்
இருநிமிட மெளனங்கள்
உதட்டைத்தான்
தடுத்துவைக்கும்.

ஆனால்
உங்கள் இதய ஓலிகள்
எங்களுக்காய் இரங்காது.
இரத்தப் பசி பிடித்து
இங்கும் அங்கும்
தாவிச் செல்லும்

உம் போன்ற
மனிதனே இல்லாத
கிரகத்தினிலே பிறப்பெடுத்து
மனமார
மகிழ்ந்திருப்போம்.

தவறில் எமக்குப்
பிறவியே வேண்டாம்
ஆமென்.

வன்செவியோ நீன்செவிதான்

நேற்று-

கத்தியைத் தீட்டும் போதும்
துவக்கை நீட்டும் போதும்
கலாசார அழிவென்று
கலங்கி அழுதவன் நீ

இன்று

குத்திக்குதறும் கத்திகளை
வெடித்துச்சிதறும் குண்டுகளை

அகலாச்சாரமாய்

அருகில் அணைப்பது - நீ
அறிந்து புரிந்து வரும்
பகல்நேர விபச்சாரம்

வாடிய பயிரைக்

கண்டபோதெல்லாம்
ஒருவன்தான் அழுது
கலங்கினான்

மற்றைய எம்மவர்கள்?

எரிகிற வீட்டில்
விறகு பொறுக்குவார்கள்

வாடிய பயிரைச் சேரும்

வாய்க்காலை மூடுவார்கள்

மனிதத்தை விற்று வாழும்

சாக்கடை வாணிபர்கள்

புகழுமாரொன்றறியேன்

நாற்பத்திநான் காண்டுகளாய்
பெப்ரவரி நான்கில்
கொடி ஒன்றை ஏற்றுகிறோம்
கீதம் ஒன்றைப் பாடுகிறோம்

சதி படைத்த சிலர்
பரிசையாய்க் கூடி நின்று
சுதந்திரப் பிரகடனத்தை
கொக்கரித்து நிற்கின்றார்

ஓலைக் குடிசைக்குள்
மாற்றுடை ஏதுமின்றி
அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்காய்
அலையும் பல்லாயரவர்
பசி மீறிப் போனதனால்
காதடைத்த காரணத்தால்
சுதந்திரப் பிரகடனம் - ஆவர்
செவிப்பறைக்குச் சேர்வதில்லை

வாண வேடிக்கைகள்
விமானக் கேளிக்கைகள்
சேரிச் சிறுவர்க்கு
சில நிமிடம்
பசி தவிர்க்கும்.

கரியாக்கும் காசை
சேரிக்குச் செலவு செய்தால்
தாம் பெற்ற சுதந்திரத்தை
எப்படித்தான் சொல்லுவதாம்?

பொல்லா வினையேன்
புகழுமாரொன்றறியேன்

துயர் நீதி மன்றம்

கைவிலங்குடன் சிலர்
கைதிக் கூண்டில் வேறு சிலர்
கண்காணிப்பில் இன்னுஞ் சிலர்
நீதிமன்ற வளவில் இது

தப்புகள் செய்தவர்கள்
அப்புகாத்துதவியால்
தப்பி விடுவார்கள்.....
தமக்குள் சிரிக்கிறார்கள்

பட்டமும் அனுபவமும்
பயிற்சியும் கொண்டவர்கள்
நீதிபதிகளாக
இணைந்தும் தனித்தும்
வாதங்களைக் கேட்டறிவர்

சந்தேகமெல்லாம்
குற்றங்களின் சயவாகி
விடுதலைக்கு சகவாகி
சிறைக்
கம்பிகளை உடைத்தெறியும்

குற்றவாளி தப்பலாம்
நிரபராதி?
சிறைக் கதவைக்
காணவே கூடாது
என்ன காருண்யம்?

ஒரு மன்றின் தண்டனைகள்
மறு மன்றால் ரத்து
மன்று பல தண்டித்தால்
உயர் நீதிமன்றம் ரத்தளிக்கும்

உயர் நீதிமன்ற மொன்று
உறுதி செய்த தண்டனையை
ஜனாதிபதி மனுவினால்
மன்னித்து மறுவாழ்வு

இத்தனைக்கும் தீர்ப்புகளோ - இன்று
இறப்பைத் தருவதில்லை
குறைமாதச் சிறைகள்,
லட்சம் வரை குற்றப் பணம்
ஆயுட்சிறை என்றாலும்
இருபது வருடங்கள்தான்
இதற்குள்ளும் பல
கழிவு

இதற்கு...
"நீதி" என்று பெயர்
இங்கு

எதிர்த்திசையில்....?
அஞ்சு படிச்சவன்
பிஞ்சில் பழுத்தவன்
துவக்கை பிடிப்பதற்கே
கற்றுக் கொண்டிருப்பவன்.

ஏதுமறியாத எவனோ ஒருவன்
சூதுவாதறியாத சுதந்திரவழிப்போக்கன்
கண்ணெதிரே பட்டுவிட்டால்
சட்டுக் கொல்லுகின்றான்
கையில் அகப்பட்டால்
கடுமையாக வதைக்கின்றான்.

ஒன்றா இரண்டா
வடக்கிலும் தெற்கிலும்
இன்றா நேற்றா?
கேள்விகளே கேட்காது
தண்டனைகள் பெறும்
மக்கள்

நேற்றும் இன்றும் நாளையும்
நடந்து போகும்போதே
இறந்து படுகின்றார்கள்
ஏன்...?

தண்டனை தரும் இவர்க்கு
தருமமும் சட்டமுமாய்
சுற்றியிருப்பது
அவசர காலச்சட்டம்.

அவசர இணைப்பு
துரோகி!
அஞ்சாம் படை!!

ராணுவ நடவடிக்கைகள்
கேட்க முடியாதன
இறந்து போனவர்கள்
மனிதர்களா?

இருக்காது....
அப்போதெல்லாம்
வீதியில் நீதிமன்றம்?
வினாவுண்டு
விடை...?

குலத்தளவே ஆகுமாம் குணம்

இந்த மண்ணின் மரங்கள் - ஏன்
மனிதத்தை ஈர்க்கின்றன?
இன்று -
மனித நேயத்தை ஏன்
பூத்துச் சொரிகின்றன?

இவை
உதிர்க்கும் பழங்களெல்லாம்
உள்ளத்திற்கும் இனிக்கிறதேன்?

அவை இன்று -
வேரிடும் இடமெல்லாம்
நல்லவரின் சவக்குழிகள்

உறிஞ்சிடும் நீரோ
உத்தமர்கள் கண்ணீர்கள்

பெற்றுவரும் காற்றோ - திக்
கற்றவர்கள் பெருமூச்சு

எமது மண்ணின் மரங்கள் இன்று
திருந்திய இனப்பயிர்கள்

பாவக்காய் இனித்தால்
பயந்து நடுங்காதீர்
விலக்கி வைத்த
அலரிக்காய் விஷமிழந்தால்
அலட்டிக்கொள்ளாதீர்கள்.

இது - இன்றைய
சந்தை நிலபரம்.

குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு

தஞ்சையில் நடந்தது,
தமிழாய்வல்ல.
தமிழ் நாட்டுத் தலைமை பற்றிய
உராய்வு.

தலையசைப் போருக்கு
கடைதிறப்பு
தலை உயர்த்துவோர்க்கு
கதவடைப்பு

கொம்பு வளையாவிடில்
இவை வளையும்

ஏனா?
இவை, தமிழ்க் குரங்குகள் ...

தஞ்சையில் தலை நிமிர்ந்த
கம்பன்
தன் பரிவாரத்துடன்
தஞ்சையிற்றான் தலை
குனிந்தான்

உன்னை அறிந்தே - தமிழை
ஓதுகின்றோம்.

பல்லோரும் ஏற்றப்
பணிந்து.

கல்லாய் மனிதனாய் பேயாய்

மக்களுக்காகவே
எமது போராட்டங்கள்
மக்களைக் காக்கவே
எம் கையில் ஆயுதங்கள்

இடி அமினும்
கிட்லரும் கூட
இதைத்தான் சொல்லி வந்தார்
ஆரிய முதன்மை என்று
ஆர்ப்பரித்தார் கிட்லர்.

ஆசியரைச் சூறையாட
ஆணை இட்டார் இடி அமினார்.

யூதரை அழித்தபோது - தலை
குனிந்த ஜேர்மனியர்
இன்றுமே நிமிரவில்லை.
ஆசியர் சொத்தை
அபகரித்த உகண்டர்கள்
சர்வதேச ரீதியில்
கொள்ளைக்காரர் ஆனார்கள்

மானுடத்தை நேசிக்காத
போராட்டம் - என்றும்
வெறும் பேயாட்டந்தான்

யூதனும் கறுப்பனும்
தமிழனும் சிங்களவனும்
எம்மவன் எமது சாதி
எதிலும் குறைவில்லாதவன்

நான்.....
உயர்ந்தவன் தான் - ஆனால்
எவனுமே உலகத்தில்
என்னைவிடத்
தாழ்ந்தவனில்லை.

அக முகங்கள்

மக்களின் ஆணை பெற்ற
மாபெரும் தலைவன் நான் தான்!
தேசங்கள் யாவும் - எனக்கு
செங்கம்பளம் விரித்துவைக்கும்
படுக்கவல்ல
நடக்க

என்று -
நேற்றுச் சொன்னவனைத் தேடி
இன்று வரை
அலைந்து சோர்ந்தேன்

அவன் -
முகத்தையும் காணவில்லை
முகவரியும் தெரியவில்லை
அவன் முனகிய செய்தி ஒன்று
ஏட்டின்
மூலையில் அழுகிறது

“நன்றி கெட்ட மக்கள் இவர்
மீண்டும் என்னை
எம்பீயாக்க மறுத்துவிட்டார்.....”

காந்திஜி
கோஷிமின்
லெனின்

எங்கெல்லாம் எம்பீயானார்?
எவர் ஆணை இவர்கள் பெற்றார்?

மக்களை மனதிற் கொண்டார்
மக்களும் மனதிற் கொண்டார்

‘ங’

தன்னை
தன் குடும்பத்தை
தன் உறவோரை
தன் கட்சியினரை
தன் புகழ் மொழிவோரை
தன் அடியாட்களை

முக்காலமும் காப்பவனே
முது பெரும் அரசியல்வாதி

இவன் -
எப்போதும்
“ங”
போல் வளைவான்

இவன்
செங்கோல்
எடுத்தது கண்டனர்
இற்றது கேட்டனர்

எமனிடம் எம் பீ

எம்.பி: எம் தர்மராஜாவே!
எனக்குமா நரகம்...?
என் கதையைக் கேளுமையா!
உன் முடிவை மாற்றுமையா!

பெரிய பேசி நா நொந்தேன்
என்னைப்
புகழ்வோரால் காது நொந்தேன்

கும்பிட்டுக் கை நொந்தேன்
மக்களைக் -
குழப்பியதால் மனம்
நொந்தேன்

எம்மவர் செய் துநீதிகளை
எதிலுமே கண்டதனால்
கண்களிலும் நோக் கண்டேன்.

கழுத்தறுப்பு வேலைகட்கு
கையொப்பமிட்டதனால்
விரல்களில்
நோக்கண்டேன்.

பெரிய கூறிப் புகழ் சேர்க்கப்
புறப்பட்ட யாத்திரைகள்
பல செய்து
கால் நொந்தேன்

பாவி நான் எம் - பி ஐயா
பரிதாபம் பாருமையா.

அ(சல்) ரூபி

நியாயம் கேட்டோர்
யாரும் இல்லையால்
நியாயம் கேட்போர்
யாரும் இல்லை.

கல்லறைகள் கதைகளுக்கு
மொழி வளங்கள் ஏதுமில்லை
ஆனால், துவை -
செவிப்பறையைக் குடைந்து,
விழித்திரையைக் கிழித்து,
இரத்தத்தைக் கொதிக்க வைக்கும்.
இதயத்தை உறையச் செய்யும்,
உடலத்தை உந்தித் தூக்கும்

நியாயம் கேட்டோர்
கல்லறைக்குள் வாழும்வரை
நியாயம் உயிர்ப்படைந்து
கூர்ப்படைந்து குரல் கொடுக்கும்

பயங்கரவாதிகளின் சுயம்வரம்

நெப்போலியன் போளப்பாட்
விளாடிமிர் லெனின்
இளைஞன் பகவத் சிங்
சீனாவின் மா சே துங்
சிம்பாவே முஹாபே
ஆபிரிக்க மண்டேலா
பலஸ்தீனத்து அரபாத்

அத்தனை பேரும்
பயங்கர வாதிகளாய்
பிரகடனம் ஆனவர்கள்

துப்பாக்கிக் குழலுக்கு
நேரெதிரே வாழ்ந்தவர்கள்

அகராதிகளில் அர்த்தங்கள் மாறாமல்
ஐ.நா.வின் பிரேரணைகள் கோராமல்
தேசியத் தலைவர்களாய்
நேசிக்கப் பட்டவர்கள்
அரியாசனங்களில்
அமர்த்தப் பட்டவர்கள்

ஏனாயின் இவர்கள்
சூன்யத்தை வைத்து
சைன்யம் ஆக்கியோர்கள்
புணர்ச்சி இன்பம் காணாது
பிள்ளைகளைச் சுமந்தவர்கள்
மக்களை மட்டுமே
மனதில் நிறைத்தவர்கள்

இன்றைய பயங்கரவாதி
நாளைய தலைவன்.

நாய் வால்.....

என் இனமானாலும்
எனக்கு எவரும்
எதிரிகள் தான்.

ஆடென்ன மாடென்ன
ஆயல் வீட்டுக் கோழியென்ன
மாரென்ன மனிதென்ன
யார் என் கண்
பட்டிடினும்,
குரைப்பேன்
குதறுவேன்

நல்லவரோ அல்லவரோ
இல்லை - இதில்
பாரபட்சம்

என்னை -
நாளெல்லாம் கட்டி வைத்து
எச்சில் இலை
நக்க வைக்கும்
எசமான் ஒருவனே,
எனக்கு வாய்த்த
நண்பன்.

மனிதத்தைக் காக்கும் புனிதர்கள்

அவன் -

ஜனநாயகத்தைக் காக்க
ஜனங்களைத் திரளச்
சொன்னான்.

பயங்கரவாதம் நாட்டில்
பரவுது தடுங்கள்
என்றான்.

அராஜகத்தால் நாடு
அழியுது மீட்கச்
சொன்னான்

இன மத மொழி வெறியை
இதயத்துள்
ஏற்றி வைத்தான்.

துவக்கொன்றைக் கையில் தந்து
சுடுவதற்கு கற்றுத்
தந்தான்.

தவறெல்லாம் மூடி வைக்கச்
சட்டங்கள்
ஆக்கி வைத்தான்.

எனது-

எதிரியாய்த் தெரிய நின்றோர்
எல்லோரும்
என்னவர்கள்.

இலக்கினில் இறந்து பட்டோர்
என்னரும்
சகோதரர்கள்

வதைகளால் சிதைந்தோரெல்லாம்
வழியேதும்
தவறா மக்கள்.

ஏனிவர் மோதுகின்றார்?
குடைந்தது
மனதைக் கேள்வி.

காதுக்குள் முனகல் ஓசை
கனத்தது குனிந்து கேட்டேன்

இவர்-

அடிப்படை உரிமை கேட்டு
அணிவந்த
அடிமை மக்கள்.

பொறுமையின் வெறுமை கண்டு
புறப்பட்ட
புரட்சியாளர்.

நெறிகெட்ட அரசை சுட்டு
நீறாக்க
நிமிர்ந்து வந்தோர்.

வதைகளை, மரணங்களை,
வழியெல்லாம்
கண்டு வந்தோர்!

மரணத்தைக் கையில் ஏந்தி
மனிதத்தைக்
காக்க வந்தோர்!

மனிதத்தின் புனிதங்களை
மனத்தினுள்
நிறைத்துக் கொண்டோர்

பயங்கர வாதத்தையா இவர்
பயணத்தில்
எடுத்து வந்தார்?

இவர்களை
வதைக்க, கொல்ல என்னையா
இவன் எடுத்தான்?

இதயத்தைச் சுட்டெரிக்கும்
இம்சைக்கா
நானுடந்தை?

சூத்திரதாரி நோக்கித்
துவக்கை நான்
திருப்புகின்றேன்.

இலக்கை நான்
மாற்றும் போது, இதயத்தில்
நிறைவைக் கண்டேன்.

என்னவன் ஒருவன் கண்டான்
எனக்கு உடன்
வேட்டு வைத்.. தா.. ன்.

கல்லறை வெடிப்புகள்

என்
தேசத்தை நான் நிதம்
நேசித்ததால் - இன்று
என்
தேசத்தை விட்டு
என்னை ஓட வைத்தேன்.

மனித
நேயத்தை நான் நிதம்
பூஜித்ததால் இன்று
என்
கல்லறை வாழ்விற்கு
பாதை விட்டேன்

என்
மண்ணினை மீட்டிடச்
சிந்தித்ததால் - இன்று
என்னையே மீட்டிடச்
சிந்திக்கிறேன்

என்
உரிமைகள் வென்றிடக்
குரல் கொடுத்தேன் - இன்று
ஒரு
உரிமையும் அற்று நான்
நிலவறையில்

எம் மக்களின் மேய்ப்பனாய்
ஆக நின்றேன் - இன்று
என்
மக்களை மனிதனே
மேயக் கண்டேன்

தமிழர் சாஹ்யம்

மனச் சாட்சியில்
மானுடம் உரசியதால்
மெனனத்தை கலைத்து விட்ட
மனிதனின் உடலம் இது

அந்த உடலில்
சுற்றிவர ஒட்டப்பட்ட
குற்றப்பத்திரங்கள்...?
மரணத்திற்குச் சற்று முன்பு
அவனை வந்து சேர்ந்த
சொத்து

வாரிசு இல்லாதவர்கள்
எழுதித் தந்த
முதுஷம் அது

உறங்கி உறைந்து விட்ட
மரத்துப் போன மனச்சாட்சிகள்
ஒன்றிரண்டாகவன்றி
ஒருமித்து
விழிக்க வேண்டும்

கதிரோன் ஒளிக் கிறகூலாய்
இந்த -
மன்னெங்கும் பரவ வேண்டும்

மெழுகுவர்த்தி வெப்பத்தால்
பனிப்படலம்
உருகாது

குமுறுவோன் தனிக்கட்டும்
நாமெல்லாம் -
கைகட்டி வாய் பொத்தி
சேவகங்கள் செய்திடுவோம்.

பிரிப்போம் பிரித்திடுவோம்
மறைப்போம் மறைத்திடுவோம்
அறுப்போம் அறுத்திடுவோம்

மூவேந்தர் தொடக்கி வைத்த
தமிழர் சாஹ்யம்
இது

நந்திக்குப் பந்தி

மனித நேயமற்ற
மனிதர்கள் பிடியில்
மரணங்கள் வரும்வரை
மரணத்துள் வாழ்கின்றோம்

இதிகாசத்தில்
இறைவனைச் சுமந்தோம்
இக் காலத்தில்
இம்சைகளைச் சுமக்கிறோம்

இறப்பைத் தராத
மரண அவலங்களை
நந்தியின் பரம்பரைக்கு
இந்த உலகம்
தந்து நிற்கும்

மனிதன்
என்னை
அடையாளம் கண்டறிய
இரும்பைக் காய்ச்சி
உடலெல்லாம்
குறி சுடுவான்

கோவில் மாடு கூட
குறியுடன் தான்
திரிய வேண்டும்

பசுவின் வாசமே
எனக்குப் படாமல்
இறுகக் கட்டி
நேற்று வரை வைத்திருந்தான்

இன்று -
கிட்டியால் நெருடி
என்
விதைகளைக் கரைத்
தெடுத்தான்

நரகத்து வேதனைகள்
நாழிகைக்குள் முடிந்தனவே!
எம்
அவலக் குரல் கேட்டு
அபயமிட்டோர்
எவருமில்லை

அவன்
என்
பருவத்து சடங்கொன்றை
முடித்ததாய்
மகிழ்ந்திருந்தான்

இம்சை செய்தல் கூட
இவனுக்கு
மகிழ்வு தரும்

இறைச்சிக்கு வெட்டினால்
இறைபாவம் என்று சொல்லி
இம்சைப் படுத்த மட்டும்
எம்மை தேர்ந்தெடுத்தார்

நானும்
என் கூட்டமும்
செய்யும்
நற்சேவைகளை
நாளெல்லாம்
கண்டறிந்தும்
நன்றி இல்லாத
இவனுமா
மனிதனாவான்

கல்லாய் செதுக்கிய
நந்திக்குக் குறியில்லை
நலமடித்த தடமில்லை
பாலால் உடல் கழுவிப்
பண்ணுகின்றார்
அபிஷேகம்

என்வினத்தார் இத்தரையில்
ஏற்றிருக்கும் அவலங்கள்
ஏற்புடைத்து மனிதருக்கு
ஏனாயின்
சட்டங்கள் இவர்களைத்
தண்டிக்க நிற்பதில்லை
மனச்சாட்சி என்பது
மனிதருக்கு
துவியுமில்லை

இவன் பெயர் தான்
மனிதன்
இவனுக்கு
என்னைக் காட்டிலும்
அறிவொன்று கூடவாம்

உயிர்க்கவிடத்தில் அன்பு
வேண்டும் - என
உரக்கப் பாடிவரும் மனிதன்
உணர்ந்து தான்
பாடுகிறானோ ...சீசீசீ

மண் வாசனை

விண்ணகத்தில் ஆழ்ஸ்ரோங்
விரைந்து
பறந்து சென்றான்.

உயர்ந்துயர்ந்து சென்ற போது
உலகை மட்டும்
கண்ணில் கண்டான்

அமெரிக்கா, அதன் எல்லை
அவன் கண்ணில்
படவேயில்லை

சந்திரனில் காலை வைத்துப்
பூவுலகில்
கண்ணை வைத்தான்

பாருலகு கருங்கி ஒரு
பந்தளவில்
தெரிதல் கண்டான்

அமெரிக்கா வாழும் தம்பி
அனுப்பிய
கடிதம் கண்டேன்

மெய்ஞானத் துறையிலவன்
இரட்டைக்
கலாநிதியாம்

வனங்கள் பல அங்கு பெற்று
வசதியாய்
வாழ்கின்றான்.

ஆம்ஸ்ரோங் பற்றியது
அவன் தந்த
முதற் குறிப்பு

கடைசிக் குறிப்புகள்....
கொஞ்சம்
கவனத்தைத் திருப்புகின்றேன்.

கரைச்சிக் காணிகளைக்
கவனமாகப்
பார்க்கட்டாம்

எல்லைக்கதியால்களை
இறுக்கமாகப்
போட்டாம்

யாழ்ப்பாணச் சிந்தனைகள்
அமெரிக்காவில்
உறங்கிடுமா?

அரு... வருப்புக(ழ்)ள்.

குளிரால் நடுங்கி
வெயிலால் வெதும்பி
பசியால் நலிந்து - இது காலும்
உறவோர் இறக்க
பலபேர் பெயர்ந்து
கதியேதுமின்றி - உயிர் அடும்.

எளியோர் வாழ்வை
புதிதாய் அமைத்துப்
புனர்வாழ்வளிப்போம் - எனக்கூறி
பலபேர் கூடிப்
பலவாய்ப் பேசி
முடிவோ எதுவும் - எடுக்காமல்
குளிர்சேர் அறையில்
குடிநீர் அருந்தி
சொகுசாய் அமர்ந்து - கதைபேசும்.

முடிவே எடாது
பிடியே கொடாத
விடிவே தராத - அதிகாரிகள்
பரிவே இலாத
முறைகேடமைந்த
படு பாணிகளின் - செயற்பாட்டை.
ஒரு கோவணத்தை
உடையாகக் கொண்டு
கதிர்காமத் தமர்ந்த - பெருமானே.

ஒரு நேரம் உண்டு
ஒரு ஆடை கொண்டு
உயிர்வாழும் எங்கள் - உறவோரை
படுகேடிகளின்
பிடியால் தளர்த்தி
தடுமாறா விருக்க - அருள்வாயே.

பரிசேலோர் எம்பாவாய்

எம் -
மன்னிலும் விண்ணிலும்
குரர்களும் அகரர்களும்
தெய்வங்கள் வரும் வரை
வளை கோல் ஓச்சினர்

தேவர் -
“இரணியனோ நம”
இடைவிடாது ஒதினர் -
அகரர்கள் கட்டளையில் - தேவர்களும்
மீக்கமந்து சென்றார்

ஒருவனல்ல
ஐவர்,
கணவன்மார்-
மனைவியின் துகிலை
மற்றொருவன் -
சபை நடுவே உரிய
மெனனமாய்ப்
பார்த்திருந்தார்

ஓகோ - அங்கும்
அவர்கள்
கண்ணபிரான் வரவுக்கு
கைகட்டி நின்றனரோ?

தெய்வங்கள் வந்துதான்
தீர்வுகள் வருமென்றால்
தீர்வே எமக்கு வேண்டாம்
தீமைக்குள் வாழ்ந் தழிவோம்

எமது
மன்னுக்குள் புதைந்தமுகும்
மாலுடம் மீட்சிபெறத்
தெய்வங்களா வரவேண்டும்?

அந்தரங்கச் சுரங்கங்களின்
வதைகளை - கொலைகளை
முடித்து,
முடிவைக்க
நரசிங்கம் வேண்டிமா காண்?

எம்மவரின்
பஞ்சத்தைப் பசியை
நெஞ்சைச் சுடும், உயிர்க் கொலையை,
சித்திரவதைகளால் -
சிதைந்து
அழுகும் உடலோரை
மீட்டெடுத்து வாழ்வனிக்க
முருகனா
வருதல் வேண்டும்? ஒரு
முருகனை போதாது?

ஆண்களை இவர்கள்?
அன்னருமே பேடியர்கள்
உயினை ஒளித்து வைத்த
நடமாடும் பெட்டகங்கள்

சக்தி யிருப்பின்
சகலமும் முடித்திடுவோம்
சக்தி இல்லையெனில்
சகதிக்குள்
அமிழ்ந்திடுவோம்

அந்த நாள் வந்துவிடும்
அறம் பிழைத்த மன்னவனின்
அரண்மனைக்குள் நீ புகுந்து
சிரம் அரிந்த அரசனவன்
தரமிழந்து செயல் கடிந்து,
குரலெழுப்பி, இடிமுழங்கி
மன்னவனை அழித்துப் பின்னர்
மதுரையை எரித்தழித்த
அந்த நாள் வந்துவிடும்

நீதி -

பெண்மையுடைய காத்த காதை
ஒன்றுதான் இங்கே உண்டு
இன்னுமேன் தூங்குகின்றாய்?
பரிசேலோர் எம் பாவாய்?

பொறுமையின் வெறுமை

அன்னை தந்த பாலோ பொறுமை பொறுமை
தந்தை தந்த அறிவோ பொறுமை பொறுமை
குரு தந்த போதம் பொறுமை பொறுமை
சூலம் தந்த வேதம் பொறுமை பொறுமை
மதம் தந்த வாதம் பொறுமை பொறுமை
மனிதம் தந்த நாதம் பொறுமை பொறுமை
மன்ன விளக்கின் தீபம் பொறுமை பொறுமை
மனைவி அணி ஆரம் பொறுமை பொறுமை
கணவனுக்கு அடிமை பொறுமை பொறுமை
கண்டவள் பின் செல்வான் பொறுமை பொறுமை
மனை விளக்கை அணைத்தான் பொறுமை பொறுமை
மறு விளக்கில் காய்ந்தான் பொறுமை பொறுமை

இந்தியப் பெண் காத்த பொறுமை பொறுமை
எமது பெண்கள் வாழ்வுக்கு வெறுமை வெறுமை
மங்கையரே அறிவீர் உம் மடமை மடமை
பொங்கி யெழுந்தேற்றிடுவீர் - பெருமை பெருமை

சமத்துவ வாழ்வுக்கு பொறுமை பொறுமை
தானடிமை ஆகிவிடில் பொறுமை சிறுமை
பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பொறுமை மடமை
பெண் அடிமை வாழ்வில் - பொறுமை வெறுமை

ஏமாற்றுக்கு மாற்று

முன்னொன்றும் நானறியேன்
உன்னைப் பற்றி - மூன்று
முடிச்சாலே நான் தொடர்ந்தேன்
உன்னைப் பற்றி

காசு பொருள் வீடு நகை
தந்து வந்தேன் - மாறாக்
காதலினால் என்னை நானே
தந்துவந்தேன்

வாழ்க்கைத் துணை என்னை ஏ
மாற்றி விட்டாய் - நான்
வாழ வந்த பாதையையே
மாற்றி விட்டாய்.

பாழடைந்த வாழ்வு கண்டு
நோக மாட்டேன் - பெரும்
பத்திகளின் சரிதம்
நோக்க மாட்டேன்.

வேளும் மன வேதனைகள்
தாங்கி நிற்பேன் - என்னில்
மோத வரும் சோதனைகள்
தாங்கி நிற்பேன்

சாகும் வரை வாழ்ந்த பின் தான்
சாவேன் பாரில் - புதுச்
சரித்திரங்கள் முடிக்கும் வரை
சாவேன் பாரில்?

நெருப்பில் எரியாத பஞ்சு

பதிவு செய்து விட்டு
பத்து நாளே வாழ்ந்த பின்பு
பயணமாய்ப் போன பதி
பத்தாண்டாய் வரவேயில்லை.

அப்
பதிவிறதை கொட்டாவி
பத்தாண்டுகள்
பட்டிருந்தும்
பற்றாத நான்

நெருப்புப் பொறி
பட்டுவிட்டால்
பற்றி எரிவேணாம்!

பஞ்சணையின்
வரலாற்றை
அறியாத மானுடரே

துஞ்சுதற்கும்
கொஞ்சுதற்கும்
மட்டுமல்லப்
பஞ்சணைகள்

அனற் காற்றை
அணைத்து உறிஞ்சி
அணைத்து நிற்கும்
அறைத் தொழியும்
நாளே தான்.

வற்றிவிட்ட ஒரு ஜீவநதி.....

இறக்கப் படாத
மக்களின் சுமைகளைத்
தானும் சுமந்த
தலை ஏன்
சாய்ந்தது?

மக்கள் கைகளின்
விலங்கை உடைக்க
சம்மட்டி தூக்கிய
கைகள் ஏன்
ஓய்ந்தன?

தொழிலாளி வாழ்வின்
சுரண்டலுக் கெதிராய்
கொதித்துக் குமுறிய
சிந்தை ஏன்
உறைந்தது?

ஒடுக்கப்பட்ட
மக்களைக் காக்க
வாழ்வெல்லாம் ஓடிய
கால்கள் ஏன்
நின்றன?

உலகத் தொழிலாளர்
ஒற்றுமைக்காக
உறங்காமற் பேசிய
நாவேன்
உலர்ந்தது?

ஏழைப் பாமரன்
விடுதலை காண
ஏங்கித் தவித்த
கண்கள் ஏன்
உறங்கின?

அடிமை மக்களின்
அவலக் குரல்களை
ஏந்திய காதுகள்
ஏன் தான்
அடைத்தன?

கம்பிக் கூண்டுகள்
துப்பாக்கி வேட்டுக்கள்
ஏழமை விழிம்புகள்
வக்கிரப் பெருமைகள்
அரியா சனங்கள்
அனைத்தையும் மீறிய
தொழர் மணியமா
மீளாது துயின்றார்?

(தொழர் கே.ஏ.கப்பிரமணியத்தின் மறைவு குறித்து)

தெய்வங்கள் எங்கே பார்க்கின்றன...?

எமது தெய்வங்கள்
எல்லாமே
உதயத்தைத் தேடியா
கிழக்கே பார்க்கின்றன?

துவக்கு ரவைகள்
ஆர்க்கும் ஓசைக்குள்
மனச் சாட்சிகள்
துயின்று மகிழ்வது
தமிழன் வாழும்
மண்ணில் மட்டுமா?

மனிதனை மக்களை
மண்ணை மொழியை
துப்பாக்கி ஏந்திய
ஒருவனைத் தவிர
மற்ற எவனும்
நேசிக்கப் பேச
உரிமையே இல்லாத
மண்ணில் தானா
நாமும் வாழ்கின்றோம்?

விளம்பரமின்றி
விரிந்த போர்முனை
விளம்பரம் தேடி
விறைத்துச் சுருங்கி
வீதியோரத்தில்
வீழ்ந்து கிடப்பதை
வீர வரலாறாய்
விழிக்க முடியுமா?

(மக்கள் சீமெந்து நிறுவனப் பொது முகாமையாளர் திரு.ஜயமாளே
பொருத்தப்பட்ட போது...)

தமிழன்

இன்று -

சுற்றமும் சூழலும்

சூழ அழுது

சுமந்து செல்லும்

குதறிய உடல்கள்

மனித உடல்களா?

அன்றி -

மனித நேயம்

செத்து மடிந்து

மரபின் வருகையை

முழுக்க உணர்த்தும்

தகவலின் நிரல்களா?

உரிமைகள் தேடி

குரல்கள் ஒலித்தன

வாலிபர் தோன்றினர்

தியாகங்கள் மலர்ந்தன

தியாகச் சாம்பலில்.....?

மனித நேயத்தை

மட்டுமே நம்பி

தமிழன் மண்ணில்

தனியே நடந்த

ஜயமானே

என்ற மனிதன்

இறந்த இடத்தில்

இறந்து பட்டது

மனித நேயமா

இன்றி -

ஜயமானே

என்ற மனிதனா?

எமது தெய்வங்கள்

கிழக்கே பார்க்கட்டும்

மேற்குத் திசையின் அஸ்தமனங்கள்

அறியப்படாமலே

இருள்கள் சூழட்டும்

உதயத்தை மட்டுமே

பார்க்க நிற்கும்

எமது தெய்வங்கள்

நல்லன வன்றி

அல்லன காணா

அடங்கி நிற்பது

கண்டிக்கப்படிள் அது

தெய்வ நிந்தனை

ஆகாதோ? ஆமென்.

ஓரே சிறப்பு

நான்
எரியும் நெருப்பில்
புகைத்தும் - கருகியும்
சாம்பலாக மாட்டேன்

வேக வைத்தால்
மேகமாவேன்
குளிர் வைத்தால், பனிக்
கட்டியாவேன்

இந்த
மண்ணும், மக்களும்
மற்றைய உயிர்களும்
விதைகளும் செடிகளும்
என்னை நேசிக்கும்
வரை -

வானத்தில் உலவினாலும்
துருவத்தில் உறங்கினாலும்
நாளாகி மாதமாகி
வருடங்கள் யுகமானாலும்
நீராகவே
பிறப்பேன்

சிறையிற் துவழா
நெறியிற் பிறழா
புகழில் நெகிழா
தலைவன், சிந்தன்
எனக்கும் உறவு

(தொழர் வி.பி.சிந்தன் மறைவு குறித்து)

துரந்துவரும் பகமாகரன்

உனக்குத்தான்
முதுமை வரும்.
கால் கை வழங்காமல்
கட்டிவிற் படுத்திருப்பாய்
ஏனாயின் -
வரலாற்றில் முதுமை
வராதவை எவையுமில்லை.

இத்தாலி - கிரேக்கம்
இந்தியாவின் சோழ நாடு
யாவும் -
உலகாளப் புறப்பட்டு
உருக்குலைந்து
சரிந்தவைதான்.

வரலாறு -
உன்னை மட்டும்
தனியாக உயர்த்தாது

ஜனநாயகம்
என்ற -
ஓரே ஒரு சொல்லை வைத்தே
உலக வானிபத்தை
உன் கைக்கு எடுத்து விட்டாய்.

ஒரு காலை
ஊன்ற விட்டால்
ஊழித் தாண்டவமே
ஆடி நிற்பாய்

நீ
தனி ஒருவனாய் நின்று
பிரித்தான்ய
சாம்ராஜ்யத்தையே எதிர்த்து
சுதந்திரம் பெற்ற
வரலாற்றை வாழ்த்துகின்றோம்.

அங்காடிப் பொருட்களாக
ஆப்பரிக்க மக்களை
விற்ப்பவந்த
உள்ளவரை
பூண்டோடு ஒழிக்கப்
போராட்டம் நடத்தினாயே
மனித நேய வரலாற்றின்
மகத்தான
அடிக்கல் இது.

உலகப் போர்களில்
உனது தியாகம்
ஒன்றா இரண்டா?
எல்லாம் அறிந்து
இறுமாந்திருந்தோம்.

உன் -
பேதலித்த புத்தியினால்
உலக மக்கள்
வேதனைக்குள் வாழ்கின்றார்கள்.

அதிகாரம் மீறினால்
அதியாயம் தேறுமேன்ற
புதுவாசகத்தை - உன்
புதுவரலாறு காட்டும்.

ஊரை ஏய்த்த சண்டியர்கள்
ஒடுங்கி ஒட்டிப் போனதன் பின்
உதாரணத்துக் கெடுத்துக் காட்ட
உள்ள ஒருவன்
நீயே தான்.

உனது
ஜனநாயகத் தாண்டவங்கள்
ஏழைக்
கெம கண்டங்கள்.

உன்
பார்வை பட்டாலே
மூச்சுத் திணறிவிடும்.
பகாசுரன் வரங்கள் கொண்டு
பந்தாட நிற்கின்றாய்.

பசுத்தோல் போர்த்த
புலிகளைப் பற்றி
பாடத்திற் படித்தோம்
பார்க்கவே இல்லை.

ஜன
நாயகத் தோலை
இறுகப் போர்த்த
அராஜகப் புலி
நீ தான்
சீ போ!

அமைதியைக் குலைக்கும்
நாரதராக
ஐ.நா.சபைக்கு
உள்ளால்
பெருமை

வறுமை வெறுமை
மற்றும்
சிறுமை நெருப்புக்கள்
வாட்டி வதைக்க -
வளர்முக நாடுகள்
நீட்டும் கைகளை
நெருடியும் வருடியும்.

நீ
காட்டும் கூத்தால்
கலங்குது உலகம்
நாகரிகம் -
சேறாய் சகதியாய்
சீரழிந்து நாறுகுது.

அகிலத்தின் அமைதிக்கு
உன்
அழிவுதான் வழி என்றால்
நீ அழிந்தே ஆக வேண்டும்.
உன் மக்களையும்
சேர்த்துத்தான் - ஏன்?
அவர்கள்
மானுடத்தை மறந்தவர்கள்
கொலை வெறி நாய்களை
உயரத்தில் வைப்பவர்கள்.

ஓ ஜனநாயகமே

காந்திஜி கொலை
இந்திராஜி படுகொலை
இந்தியாவுக்கு
இமயச் சரிவுகள்
மனித குலத்திற்கு
மாறாத களங்கங்கள்

இந்து வெறிக் கோட்சே
காந்திஜியைக் கொன்றதனால்
இந்துக்கள் எவரும்
இம்சிக்கப் படவேயில்லை.

சீக்கிய வெறிக் காவலர்கள்
இந்திராவைக் கொன்றதனால்
சீக்கியரே எதிரியானார்
தீப் பிழம்பில் கருகலானார்.

காக்கிச் சட்டை
பார்த்திருக்க
எட்டுத்திக்கும்
வெட்டும் கொத்தும்
இந்தியக் தெருக்கெளல்லாய்
சீக்கியர் இரத்த வெள்ளம்
வேட்டை நாய் போல் குதறினாகள்
வீதிகளில் நிணமும் தோலும்

இந்தியரா? மனிதர்களா?
மதங்களாம்! தத்துவமாம்!
மறைகளாம்! மார்க்கங்களாம்!
பிணந்தின்னும் இவர்களுக்குப்
பின்னாலே வரலாறாம்.

இந்திராவை இந்துக்களை
இந்தியாவை நேசித்த
பஞ்சாயியர் கூடப்
படுகொலை
செய்யப்பட்டார்.

பகவத் சிங்கும்
பல்வேறு சீக்கியரும் -
உதிரத்தை கொட்டி
உரமான சுதந்திர
வரலாறு இம் மக்கள்
இதயத்தால் அகன்றதுவோ?

ஜனநாயகமிது,
அநியாயம் நடந்தேறும்
சிறு பான்மையினராயின்
பொறுப்பதுதான் கடமை
பாதுகாக்க யாரும் வரார்
நீதி கேட்டால் யாரும் தரார்
பெரும்பான்மை சீற்றம் கொண்டால்
அரசு
அதிகாரிகள்
படைவீரர்
காவல்துறை
தனித்தும்; ஒருமித்தும்
தூங்கிவிடும்; கண்டு கொள்ளா!

அழித்தல் பணி முடியும் வரை
காத்தலே, இவர்கள் பணி

வீட்டில்
அழுது
மனம் தேறுதற்கு
சுவாமிப் படம் இருப்பது போல்
அரசியல் யாப்புண்டு
ஆபிரகாம் லிங்கனின்
அருமையான பேச்சுமுண்டு
பார்க்கலாம், கேட்கலாம்
பத்திரிகையிற் படிக்கலாம்.

ஓடப் பயிற்சி செய்
ஒழித்திருக்கப் பழகிவிடு
காலைப் பிடித்துக்
கனம் பண்ணக் கற்றுவிடு.

சொற்பநேரம்
உன் ஆவி, உடலோடு ஒட்டி
நிற்கட்டும்
மற்றும் படி - உனக்கெல்லாம்
அற்பம் தான், ஆயுசு.....போ

பெரும்பான்மையோன் குற்றம்
பெருமை தரு ஜனநாயகம்
சிறு பான்மையோன் குற்றம்
அவன் சுற்றம்
பரிநாசம்

சிறுபான்மையோராகில்,
ஒரு சோறு
பதமாகும்
அனைவரும் துரோகிகள்
அறியப்பட்ட விரோதிகள்.

சகாராவோ, சைபீரியாவோ
சதுர அடி நிலந்தந்தால்
ஒடி அவ்விடத்தில்
ஒற்றைக் காலில்
நான் நிற்பவன்
ஒருவனாய் உழன்று
சிதைந்து அழிந்தாலும்
பெரும்பான்மை இனத்தோடு
ஒட்டாது என்னுறவு.

இது -
வலிந்து கொண்டதல்ல
வரலாறு
தந்த பாடம்

நான் -
வரலாற்றைப் படித்தவன்
வரலாற்றால் படித்தவன்
படித்தது போதும்
வாழத் துடிக்கின்றேன்.

காலை இழந்த காலை

ஒரு காலை
இழந்த நாள் - அந்தி
மாலைக்குள்
மயங்கி நிற்கும்

ஒரு காலை
இழந்த நாள் - வாழ்வின்
மாலைக்குள் அமிழ்ந்து விட்டேன்

இக் கவிதை - என்
காலின் பிரிவுக்கான
கண்ணீர் அஞ்சலிகள்
காதலன் நோவைக்கான
நெஞ்சுருகும்
நன்றி சூறல்.

நாம் -
இணைந்தே பிறந்தவர்கள்,
ஒருமிரால்
வளர்ந்தவர்கள்,
ஒரு சோற்றை
உண்டவர்கள்,
உடன் கட்டை ஏறுதற்கு
ஒப்பந்தம்
செய்தவர்கள்,
பிரிவறியா
நண்பர்கள்!

“நான்
தொடர்ந்தும் வாழ்வதாயின்
உன் பிரிவு
நிகழ்தல் வேண்டும்”

வைத்தியரின்
கொடுமையான அறிவுரையால்
உன் விவாகரத்துக்கு
நானுந்தான்
ஒப்பமிட்டேன்.

என் -
மரணவேதனைக்குப்
பேனாவும் உடந்தை
தானா?

நான் -
கையொப்பம் போடுதற்கு
கட்டிலை விட்டிறங்கி
என்னை -

நீ
நடத்திச் சென்ற,
இறுதி நடை.....

உன் பிரிவின்
வெப்பத்தைக்
கண்ணீரே
குளிரவைக்கும்

சத்திர சிகிச்சைக்காக
சித்ரபுத்ரன் வந்து,
உடலத்தைக் காவிச் சென்றான்
உடனே ஓர் ஊசி
போட்டான்

மயக்கம், தெளிந்து
பார்த்தேன்.
மனிதனாய் நானோ
இல்லை.

குறுகிப் போய்
காணப்பட்டேன்
குற்றயிராய்த்
துடித்தழுதேன்
என்னை அழைத்துச்செல்ல
உன்னை அங்கே காணவில்லை

அறுதல் பலபேர்
சொன்னார் நெஞ்சம்
அறுமோ
அவர்கள் சொன்னால்?
கூடுமோ
பிரிந்த கால்கள்

உன்னைப் பெயர்த் தெடுத்து
மண்ணுக்குள்
மூடினராம்?
இணைந்தெரிந்து
சாம்பராக
இருவருக்கும் விதியோ
இல்லை.

என்னைப் பிரிந்தின்று
எங்கு நீ
சென்றாலும்
உன்னை நினைந்துருகி
உதிரத்தைக்
கொட்டி வைப்பேன்
என்னை நீ
நம்பு.
நன்றி நான் மறப்பதில்லை.

என்-
தனிமையின் தவிப்பும்
வெறுமையின் உயிர்ப்பும்
உன்
பிரிவின்
நிதர்சனங்கள்
சற்றுத் திரும்புகின்றேன்
என்னைச் சுமந்து - நீ
நடந்து சென்ற பாதைகளோ
நந்த வனங்கள் தான்

நீ கொடுத்த
கௌரவங்கள்
நினைவலையில்
சுழருதையா

ஓரடியாய் ஈரடியாய்
உலகில் நான்
வைத்தெடுத்த
ஓராயிரம் கோடி அடி
உன் பிரிவால்
உறங்குதையா!

கைகளை
மெல்ல ஊன்றி
பிஞ்சுக்-
கால்களை உயர்த்தி மண்ணில்
முதலடி வைத்த போது
அன்னை - என்
முகந்தன்னில் முத்தமிட்டாள்
சாட்சி வேண்டாம்.

அவள்-
இந்தக் கொடுமை காணா
அதி டத்தால்
மறைந்து விட்டாள்

விளையாட்டுப் போட்டியென்றால்
வீறுடன் கால்கள் சீறும்
போட்டியில்
வெற்றிகாணப்
புறப்பட்ட கால்கள்-அன்று
பாய்ந்தும் பறந்தும் சென்று
பரிசெல்லாம் எனக்கே
யாக்கும்

கினித்தட்டில் இவன்
குதித்தால்,
மைதானம் கிடுகிடுக்கும்,
இடம் நோக்கி உடலசைய
வலம் நோக்கிக் காலசையும்
எதிரி-
உளங் கலங்கி,
உடல் நடுங்கி
கதிகலங்க-

மின்னலாய் ஊடுருவி
மீளவந்து பழமெடுப்பான்
சுற்றி நின்ற
விசிறிகள்-இவன்
கால் கண்டார்
காலே கண்டார்

இன்றோ
காண வந்தோர்-காலைக்
காணார்

கன்னியரைக் கண்டாலோ
காலைக் கெஞ்சும்
கன்ன நெஞ்சம்
கூட்டுவிடும் கட்டளைகள்
எண்ணிக்கைக்கு
எட்டாது

மெல்ல நடக்க வேண்டும்
வேகமாக கடக்க வேண்டும்
முள்ளு வேலி தாண்ட வேண்டும்
சந்திகளில் நிற்க வேண்டும்

தகப்பன்மார் துரத்தி வந்தால்
தலை தெறிக்க ஓட வேண்டும்
சிவாஜியின் வீர நடை
ஜெமினியின் காதல் நடை
எல்லாமே பழக வேண்டும்
எதை நீ மறுத்திருந்தாய்

பதினாறில் துவங்கி - ஓங்கி
இருபத்தாறின் திருமணத்தால்
இனிதாக முடிவுற்ற
பாலியல் நெருடல்களால்
பல இன்னல்
உனக்களித்தேன்

இளநங்கை போற்றெரிந்த
பிக்குகளை - கிழவிகளை
துரத்தே கண்டோடித்
துரத்தி
ஏமாறித் தலை குனிய
நீ என்னைச் சமந்து வந்த
நினைவுகளை மறப்பேனோ?

தலைவர்களிடம்
சான்றிதழ்கள்
சான்றோர்கள் மலராரம்
மணவினையின் ஊர்வலங்கள்
பெருஞ்சபையில் பீறுநடை
கர்ப்பிணி மனைவிதன்னைக்
கைத்தாங்கில் அணைத்துவரல்
இத்தனை பெருமைகளும்
நீயளித்த கொடையன்றோ?

சிவனொளி பாதம் முதல்
திருப்பதி உச்சிவரை
திருக்கழுங்குன்றம் முதல்
திருப்பரங்குன்றம் வரை
நீ என்னைச்சுமந்த நாளை
நினைக்கின்றேன்.

நினைக்கத்தான் முடியும் இப்போ
நிகழ்வுகள்
ஆகாதிப்போ
நினைத்ததும் நடந்ததப்போ
நிலைத்ததா அவைகள்
இப்போ?-அந்
நினைவுகள் தப்போ
இப்போ?

ஊர்வலப் பங்களிப்பு,
உவகையால் எழுந்து ஆடல்,
வாகனம் ஓட்டிச் செல்லல்
வழித்துணையாய்ச் செல்லல்
யாவுமே நின்று போச்சு
நல்லன் எல்லாம் போச்சு.

“ஏறுபோல் வருகின்றானே
அவனேதான் என்னவன்”
என்று அவள் சொல்லிவந்த
வசனங்கள் நின்றதையே
சோடியாக நடந்த காலம்
கூடி நாம் வாழ்ந்த வாழ்வு
குறுகியே போச்சு இன்று

தவழுகிறேன் குழந்தையாக
தவறி விட்டேன் வாழ்வின் பாதை
தாழ்ந்து விட்டேன் தனியனாக
தகுதியின்றி வாழ்கின்றேனே.-

முதிர்ச்சியும் அதிர்ச்சியும்

நீ என்னைச் சுமந்ததுவும்
நான் உன்னைச் சுமந்ததுவும்
இயற்கை வரலாற்றில்
எழுதி வைத்த
நிஜங்கள் தான்

பாதி வழி வந்த பலர்
மீதி வழி வரவே இல்லை
தனியாக என்னை விட்டுத்
தன் வழிக்குச் சென்றுவிட்டார்

நீ அதைச் செய்யாது
நிலையாக இணைந்து விட்டாய்
விநாடிக்கு விநாடி விலகாது
உடனிருந்தாய்
அதனாற்றான் பெரு
வருத்தம்

சேர்ந்தொருவர்
வந்தாலும் வருத்தம்
வராவிட்டாலும்
வருத்தம்
இது-
மனித முரண்பாடு

உன்னால் நான்-
வளர்ந்தேனா தேய்ந்தேனா
வாயுரைக்க வருகுதில்லை
உன்னை
என்னோடிணைத்த
இயற்கைக்கு
இரு முகங்கள்

வாலிபம் ஆகும்வரை
வளர்தெடுத்த உன் அணைப்பு
அத்தோடு நின்றிருந்தால்
எப்போதும் நான்
மனிதன்

விட்டாயா நீ - என்னைக்
கெட்டியாகப் பிடித்து
நின்றாய்

உன் இணைப்பின்
பெருஞ்சதியால்
தோல் சுருங்கி
தகை உலர்ந்து
எலும்புருகி-நான்
ஐயுணர்வும் பொலிவிழந்து
ஒரு-
ஆள் என்ற பேரிழந்து
அவலத்தில் வாழ்கின்றேன்

இணைந்தது போதும்
இனிமேலும் நீ வேண்டாம்
என்னைப் பிரிந்து செல்-
இது-என்
விண்ணப்பமும்
கட்டளையும்
வயதெனக்கு போனாலும்
வாழ்த்துக்கிறேன்!
வாழ்க்கைத் துணையா நீ?
என்-
வாழ்க்கையே
தொலைந்ததுன்னால்

நம்பி இணைந்து
நாளெல்லாம் வளர்ந்தோமே
அந்த நன்றிக்கும்
நம்பிக்கைக்கும்
நான் கேட்பது - உன்
பிரிவு

என் வாழ்வின் பின் கூற்றை
இம்சிக்க என்றே
இருக்கின்றாய் துணையாக!
உன்னைப் பெயர்த் தெறிய
என்னால் முடியவில்லை

கோடானு கோடி
ஓடி ஆடி அடிவைத்த
கால்கள் இன்று
இட்ட அடி நோக
எடுக்க அடி இயலாது
பட்ட அடி அடிபட்டு
பரிதவிக்க
விட்டுவிட்டாய்

நாளொரு வண்ணம்
பொழுதொரு மேனியாய்
நாளாய் மாதமாய் வருடமாய்
வளர்த்து

பாதி வழியில் என்னைப்
பட்ட மரமாக்க எண்ணி
வெட்டி-இலையுதிர்த்து
வெறுங்கோ
தாக்கி மெய்யைக்
கட்டறுத்து விட்டனையே

கயமை சேர்
முதுமையே!

